

токенів. 3) Майнінг — це класика в заробітку електронних грошей. Для цього слід купити дороге обладнання. Це або ASIC – обладнання (єдине завдання цього обладнання добувати криптовалюту), або ферма з відеокарт.

Чим забезпечена криптовалюта? Вона є втіленням ідеї, яку несе в собі платформа. BitCoin – універсальний засіб для грошових переказів. Люди довіряють платформі і продовжують оплачувати товари і послуги за допомогою кріпти. Ethereum – майданчик для захищених контрактів. У такій системі неможливо підробити домовленість. Володіння монетами системи Ethereum збагачує власника в міру зростання майданчика. Криптовалюта незалежна від держав. Це товар в чистому вигляді, інвестиція. Чим більше людей вірить в токен, тим він дорожчий, а чим він дорожчий, тим він цікавіший ринку, завдяки цьому його частіше використовують для купівлі – продажу, чим частіше їм розплачуються, тим більше людей в нього вірить. Коло замикається, і за рахунок цього токен стабільний.

До неперечених переваг криптовалюти варто віднести:

1. Децентралізацію. Суть криптовалюти – наявність блокчейну.
2. Низькі комісії. Найважливіший з плюсів – це низька фіксована комісія.
3. Скорочення часу на здійснення платежів.
4. Можливість самостійної емісії (добування) криптовалюти. Її можна добути здійсненням обчислювальних операцій з використанням власного або орендованого спеціалізованого обладнання.
5. Анонімність транзакцій.

Але одночасно ця перевага є і значним недоліком, оскільки відсутність персональних даних створює сприятливі умови для функціонування передачі коштів між злочинними організаціями. Крім того, анонімність дає широкий простір для шахрайства. Виділяють ще й інші недоліки криптовалюти : 1) для усіх криптовалют характерна значна волатильність курсу, у тому числі і для основних. 2) Криптовалюти становлять загрозу національній валюті, оскільки збільшення використання у розрахунках криптовалют може призвести до дестабілізації національної грошової одиниці. 3) Неможливість здійснення ефективної грошово-кредитної політики, оскільки вагома частка грошової маси перебуватиме поза контролем регулятора монетарної сфери. 4) Незворотність транзакцій. 5) Регулювання – у багатьох країнах використання криптогрошей досі ніяким чином не врегульоване. 6) Складність сприйняття: біткоїн з'явився в 2009-му році, але не всі люди знають про переваги та недоліки анонімних електронних грошей.

Кметь Ю.І.О.

Науковий керівник – к.е.н., доц. Сенів Л.А.

ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ ЛІБЕРТАРІАНСТВА

Сучасна економіка та політична думка базується на лібертаріанстві, відстоюючи права індивідів, приватної власності, капіталізму та рівності. У світовій економічній науці виділяють два основних напрями, а саме неолібералізм (соціальний лібералізм) та неокласичний лібералізм (неоконсерватизм). Така співзвучність у назвах привела до плутанини, тому остаточною назвою «лібертаріанство» встановилася в кінці ХХ століття. За своїми ідейними поглядами лібертаріанці виступають за право людини розпоряджатися собою та своєю власністю як завгодно, але виключно до того часу, поки це не заважає здійсненню аналогічного права іншими.

Основною ідеєю лібертаріанства є недопущення держави в економіку та соціальний розвиток. Соціально-економічна філософія, яку ще називають «лібертаріанство», говорить, що всі блага чи зло, які отримує індивід – є результатом обміну, або відплати. Держави добробуту, які передбачають перерозподіл, на думку лібертаріанців, схиляються до порушення прав людини. Морально виправданим може бути лише існування мінімальної держави, обмеженої завданням захисту індивідів від обману та насильства.

Лібертаріанство (англ. libertarianism; від лат. Libertas – «свобода») не є науковою школою у звичайному розумінні, а являє собою набір політичних рухів та філософських течій.

Ключові поняття лібертаріанства формувались протягом століть. Перші згадки цих ідей беруть свій початок в Стародавньому Китаї, Греції та Ізраїлі. Перші ідеї можна знайти в працях таких науковців як: Дж. Локк, Д. Юм, Т. Пейн, Т. Джефферсон та інших.

Поняття «лібертаріанець» вперше зафіксоване у писемному вигляді в есе «Про свободу та необхідність» Вільяма Белшама, англійського історика, політичного філософа та письменника. Саме В. Булшам надав цьому терміну значення «свободи волі». В сучасному розумінні цей термін вперше почав застосовувати американський політик та засновник Фонду економічної освіти Леонард Рід. Він вперше проголосив себе лібертаріанцем. Слідом за Л. Рідом багато прихильників особистої та економічної свободи також стали називати себе лібертаріанцями. Пізніше ідеї лібертаріанства взяли до уваги французькі анархісти та монархісти, які вважали, що функції держави та її втручання мають бути мінімальними, обмежуючись захистом свободи та власності кожного громадянина. Анархізм остаточно сформувався та закріпився у 1830-1840-их роках та виступав за соціальну рівність в суспільстві. В результаті стрімкого зростання популярності анархізму, його засади та принципи були зрівняні з принципами лібертаріанства та згодом стали синонімічними поняттями, що утворили новий термін «лібертарний соціалізм».

Прихильники лібертаріанства розглядають особистість, як основну одиницю соціально-економічного аналізу, так як її здатність полягає в виборі та передбачає відповідальність за свої дії. Лібертаріанська думка підкреслює гідність кожної людини, що має як права, так і відповідальність.

Формування такої думки як лібертаріанство в суспільстві відбувалась поступово. З розвитком інституту держави розширювались його функції, а також і потреби. Зміна уявлень про спосіб ведення господарства, ролі держави у ньому приводить до осмислення поняття про економічну свободу.

Серед учених, які займалися вивченням теорії лібертаріанства та соціально-економічних підходів слід виділити таких як: Дж. Актон, А. Сміт, Д. Боуз, Б. Дубсон та інших. Питання економічної свободи вивчається здавна. Кожна епоха пропонувала різні аспекти, засади та пояснення явища економічної свободи. Хоча протягом довго часу більшість питань та засад лібертаріанства були встановлені, невирішеними залишаються питання історичного розвитку лібертаріанства, синтезування праць та доробків зарубіжних та вітчизняних вчених.

Політичні філософії, як і минулі, так і сучасні, характеризуються, як ліберально-соціалістичні. Після багатьох років інтелектуальної, політичної та навіть насильницької боротьби, основні лібертаріанські принципи стали базовою структурою сучасної політичної думки. Лібертаріанство розкриває свою суть не лише в широких ліберальних принципах. Суть ліберальної ідеології полягає в тому, що економічна свобода можлива лише із започаткуванням рівноправного та справедливого суспільства. Поза справедливістю не може існувати свобода індивіда, людська гідність, благополучне та стабільне суспільство. Від цих факторів також залежить прогресія соціально-економічного розвитку країни.

Отже, аналіз та історичний розвиток ідей лібертаріанства дає змогу обґрунтувати можливості їх застосування в аспекті економічних, соціальних та політичних процесів.

Коваль Валерій

Науковий керівник: к.е.н., доц. В. В. Гуменюк

ДЕМОГРАФІЧНИЙ СТАН В УКРАЇНІ В УМОВАХ ГЛИБОКОЇ ТРАНСФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Мета дослідження – проаналізувати вплив демографічного стану в умовах глибокої трансформаційної економічної кризи та окремих аспектів якості життя населення України.

Сьогодні увага вітчизняних соціологів усе частіше звертається на виявлення тих чи інших чинників, характеристик, особливостей щодо демографічного стану в Україні.

Демографічний чинник є одним з визначальних для забезпечення стабільного й безпечного розвитку держави, а проблеми оптимального демографічного розвитку слід розглядати як першочергові інтереси держави.

Основні причини демографічних змін в Україні: падіння рівня народжуваності, який на сьогодні майже на 40% нижчий від зареєстрованого на початку 90-х років; інтенсифікація смертності населення; старіння населення: на сьогодні частка осіб похилого віку складає по Україні близько 30%; депопуляція внаслідок перевищення кількості померлих над кількістю народжених населення; нестійкість шлюбів та різке зменшення; втрата традицій багатодітності; відсутність середнього класу населення.

Досліджуючи вищезазначені показники за останнє десятиліття по Україні, можна сказати, що однією з проблем соціально-економічного розвитку України є відчутне загострення демографічної ситуації. Підтвердження цього є насамперед те, що за останні 10 років в умовах, коли на території України не було епідемій чи природних катаклізмів, чисельність її населення зменшилась на 3,9 млн. осіб.

Стан сучасної демографічної ситуації в Україні можна кваліфікувати як кризовий не лише тому, що депопуляція поєднується зі значним погіршенням здоров'я населення та інших його якісних характеристик, а й тому, що за певних умов криза може перетворитися на демографічну катастрофу.

Для сучасної демографічної ситуації в Україні характерні: зменшення народжуваності, збільшення смертності і відсутність природного приросту; постаріння населення, збільшення «навантаження» на працездатну його частину; скорочення тривалості життя як чоловіків, так і жінок; погіршення здоров'я нації; інтенсифікація міграційних процесів, вплив яких на демографічні та соціально-економічні показники суперечливий і нерідко негативний.

У сфері охорони здоров'я і зниження смертності населення основними напрямками державної демографічної політики мають бути: підвищення якості життя; удосконалення системи охорони здоров'я; підвищення якості медичного обслуговування; створення безпечних умов праці; профілактика та зниження професійної захворюваності; охорона й збереження здоров'я дітей; створення альтернативної страхової медицини; просвітницька та освітня діяльність, спрямовані на профілактику захворювань і піклування про здоров'я.

У сфері сімейної політики та народжуваності основними напрямами державної демографічної політики мають бути: створення сприятливих умов для економічної самостійності і зростання добробуту сімей; удосконалення системи соціального обслуговування сімей; пріоритетність охорони материнства і дитинства у реалізації програм розвитку охорони здоров'я та інших соціальних програм; підвищення якості, розширення форм і видів медичного обслуговування жінок репродуктивного віку.